

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. София , 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на седемнадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Анелия Цанова
Членове:	Христо Лазаров Николай Метанов

като разгледа докладваното от Христо Лазаров Въззивно търговско дело № 20211001000193 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 25, ал. 4, изр. второ от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по частна жалба от Агенцията по вписванията, представлявана от изп. директор Г. К., чрез юр. К. срещу решение № 260118/22.01.2021г., по т.д № 36/2021г. по описа на СГС, т.о., 20 състав, с което е отменен отказ № 20201204005524-2/23.12.2020г. на длъжностното лице при Агенцията по вписванията да впише в Търговския регистър по партидата на фондация „Национална организация за обучение и бизнес“, ЕИК 175909394, изменение на учредителния акт относно начина на представляване и промяна в представителството и е указано на Агенцията по вписванията да впише заявените обстоятелства със заявление вх. № 20201204005524/04.12.2020г.

Частният жалбоподател/въззивникът – Агенция по вписванията/АВ/ счита, че обжалваното определение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че обжалваното решение е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, защото първоинстанционният съд не е предоставил възможност на АВ да представи становище по обжалвания отказ и да ангажира допълнителни доказателства по спора. На следващо място

твърди, че обжалваното решение е постановено при неправилно прилагане на материалния закон, защото съдът неправилно приел, че при изменение на учредителния акт на фондацията не е необходимо същият да е с нотариална заверка на подписите, каквото изискване имало само при учредяване на фондацията, съгласно чл. 33, ал. 2 от ЗЮЛНЦ. Цитира практика на съдилищата в подкрепа на гореизложените правни доводи. Моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди процесния отказ на длъжностното лице по регистрация. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева.

Насрещната страна/заявителят - фондация „Национална организация за обучение и бизнес“, чрез адв. П. е подала в срок писмен отговор на частната жалба. Излага подробни правни доводи по твърденията в жалбата, които ще бъдат съответно разгледани при обсъждането доводите на противната страна. Претендира разноски за двете инстанции.

Софийският апелативен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Частната жалба е подадена в срока по чл. 24, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, от процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт на градския съд, поради което е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Регистърното производство е образувано по заявление на фондация „Национална организация за обучение и бизнес“, с което е представено изменение на учредителния акт относно начина на представляване и промяна в представителството. Длъжностното лице по регистрация е констатирало, че представеният акт не е в установената форма – с нотариална заверка на подписите по чл. 33, ал. 2 от ЗЮЛНЦ, поради което дал указания на заявителя да отстрани констатираните нередовности. Тези указания не били изпълнение в срок и е постановен процесният отказ.

Първоинстанционният съд приел, че по аргумент от чл. 34, ал. 4 от ЗЮЛНЦ, в правомощието на управителя на фондацията е да определи начина на изменение и допълнение на учредителния акт, поради липсата на законово

въведени ограничения в тази насока. Направил е решаващ извод, че разпоредбата на чл. 32, ал. 2 от ЗЮЛНЦ касае само фактическия състав за учредяване на фондацията, по аргумент от чл. 225, ал. 2 ЗЗД, която била специална по отношение на чл. 18 ЗЗД, когато се касаело за недвижими имоти.

Неоснователни са възраженията на процесуалния представител на частния жалбоподател, че първоинстанционният съд е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ, жалбата на заявителя срещу постановления отказ се подава до окръжния съд чрез агенцията. Агенцията може да подаде отговор на подадената чрез нея жалба в едноседмичен срок, считано от получаването ѝ. Това означава, че окръжният съд не изпраща отново препис от жалбата на агенцията. Разпоредбата на чл. 276, ал. 1, пр. първо намира приложение само в производството по обжалване на решението на окръжния съд, когато е потвърдил отказа на длъжностното лице по регистрация и жалбата срещу това решение е подадена от заявителя.

Основателни е твърдението на частния жалбоподател, че обжалваното решение е постановено при неправилно прилагане на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от ЗЮЛНЦ, за учредяване на фондацията приживе е необходимо актът да бъде с нотариално заверени подписи. Особена форма на дружествения договор е уредена в [чл. 78 ТЗ](#) за събирателно дружество и в чл. 100 ТЗ за командитното дружество – писмена форма с нотариална заверка на подписите. Както правната доктрина, така и съдебната практика приемат, че за изменението на техните дружествени договори следва да бъде спазена предписаната особена форма за действителност. Допълнителен аргумент в подкрепата на този извод е и аналогията от закона, чрез законоустановените принципи на правната уредба. В гражданското право, когато законодателят урежда изисквания за особена или специална форма на сделката, в същата форма трябва да е и нейното изменение/изменението, допълнението и поправката на нотариален акт, винаги трябва да са в същата форма, на основание чл. 18 ЗЗД вр. с чл. 579, ал. 3 ГПК, чл. 37, пр. първо ЗЗД и др./. Когато законодателят урежда изключения от изискването за особена форма, това става с изрична разпоредба – чл. 37,

пр. последно ЗЗД. В търговското право, когато законодателят урежда изисквания за особена форма на сделката, в същата форма трябва да е и нейното изменение, на основание чл. 293, ал. 6 ТЗ. Когато законодателят урежда изключения от изискването за особена форма или с диспозитивна правна норма допуска да се уговори нещо различно от законоустановеното правно положение, е необходима изрична правна норма – чл. 137, ал. 4 пр. последно от ТЗ. Според настоящия съдебен състав, тези правни принципи следва да бъдат съобразени и да намерят приложение, както по отношение на учредителните актове на търговските дружества, така и по отношение на сдруженията с нестопанска цел. Следователно изменението на учредителния акт на фондацията трябва да е с нотариална заверка на подписите.

По същите съображения е неоснователно и твърдението на частния жалбоподател, че изменението на учредителния акт е част от правилата относно правомощията на органите на фондацията съгласно чл. 34, ал. 1, т. 8 от ЗЮЛНЦ. Изискването за особената форма не е уредено като диспозитивно правило, което да е предоставено в компетентността на органите на фондацията.

Ирелевантно за това производство е твърдението на ответника по частната жалба, че при съпоставка между разпоредбата на чл. 33с, ал. 1 и ал. 2 с чл. 33т от Наредба № 1 от 14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, се налага изводът, че нямало изискване за квалифицирана писмена форма. Тези разпоредби уреждат начина и реда за прилагането на документи към заявлението и не уреждат вида на формата, която следва от разпоредбите на закона.

С оглед на гореизложените съображения и предвид обстоятелствата, чието вписване се иска, въззивният съд приема, че представеният актуален учредителен акт съдържащ промените не отговаря на изискванията за особена форма по чл. 33, ал. 2 от ЗЮЛНЦ. Дадените от длъжностното лице по регистрация указания за отстраняване на констатираните нередовности не са били изпълнени в указания срок. Следователно обжалваното решение е неправилно и следва да бъде отменено от въззивния съд. Процесният отказ е законосъобразен и подадената срещу него жалба е неоснователна, поради

което следва да бъде оставена без уважение.

Частният въззивник претендира юрисконсултско възнаграждение за въззивното производство в размер на 300 лева. Законодателят е предоставил на съда правото на преценка, като е определил минимум от 50 лева и максимум от 100 лева. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 25а, ал. 2 от Наредба за заплащането на правната помощ, въззивният съд определя размер на юрисконсултско възнаграждение от 50 лева, което фондацията следва да бъде осъдена да заплати на агенцията за частното въззивно производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 4, пр. последно решението на апелативния съд е окончателно.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260118/22.01.2021г., по т.д № 36/2021г. по описа на СГС, т.о., 20 състав, с което е отменен отказ № 20201204005524-2/23.12.2020г. на длъжностното лице при Агенцията по вписванията да впише в Търговския регистър по партидата на фондация „Национална организация за обучение и бизнес“, ЕИК 175909394, изменение на учредителния акт относно начина на представляване и промяна в представителството и е указано на Агенцията по вписванията да впише заявените обстоятелства със заявление вх. № 20201204005524/04.12.2020г. **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на фондация „Национална организация за обучение и бизнес“, ЕИК 175909394 срещу отказ № 20201204005524-2/23.12.2020г. на длъжностното лице по регистрация при Агенцията по вписванията.

ОСЪЖДА фондация „Национална организация за обучение и бизнес“, ЕИК 175909394 да заплати на Агенция по вписванията сумата от 50/петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за производството пред САС.

Препис от решението да се връчи на страните.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____